

Města by měli zaútočit na ty, kteří vědí, jak na to

cs.topwar.ru/213259-goroda-dolzheny-shturmovat-te-kto-jeto-umeet-delat.html

Alexander Staver

23. března 2023

Četl jsem četné materiály našich vojenských korespondentů, analytiků, expertů a cítím určité nepohodlí. Chápu, že nám zbylo hodně Sovětů. Vzpomeňte si na válku z roku 1812. O kom psal Lev Tolstoj, o dalších spisovatelích očitých svědků nebo o účastnících této války? Husaři, huláni, střelci, granátníci!

Až později, kdy hlavní myšlenkou bylo „válku vyhraje prostý voják z lidu“, se naše armáda stala „lidovou“. Voják s puškou a tuctem nábojů proti Němci tanky. Armáda, která je udržována na úkor bojového ducha. Armáda, kde je každý voják připraven položit svůj život za vlast. Je to tak, ne porazit nepřítele a zůstat naživu, ale dát svůj život pro vítězství.

Dnes je místo „lidového vojáka“ obsazeno bývalými milicemi Donbasu, bojovníky povolányými k mobilizaci, dobrovolníky. Znovu vítězí opět ti, kteří přišli přímo „z pluhu a ze stroje“ k bojovým jednotkám a kouzlem se stali vítězným hrdinou. Přečtete si materiál o jakémkoli hrdinovi a určitě narazíte na „a donedávna to byl stavitel (podnikatel, školník, traktorista atd.).

Borci PMC "Wagner" se do této krásné řady nehodí. No, nejsou to v drtivé většině traktoristé a soustružníci. Ani pekaři. Jsou to lidé jiného osudu. Ne z krásného poklidného života, ale z drsného táborového života. Ale to jsou bojovníci, kteří v současnosti prokazují největší úspěchy právě jako bojovníci. Právě oni berou téměř denně oporníky a osady. Právě o nich nepřítel mluví jako o odvážlivcích, kteří plivou na smrt.

Nabízí se logická otázka – co je důvodem úspěchu hudebníků? A to i přesto, že proti těmto jednotkám nepřítel vrhá stále nové a nové jednotky, které rychle „rozemele“ mlýnek na maso Wagneritů.

Velmi dobře znám odpověď, kterou nyní čtenáři dají. „Jsou tak chytře vybaveni a vyzbrojeni (!). A obvyklé armádní jednotky se v tomto ohledu muzikantům ani zdaleka nepodobaly... A další fňukání nad nedostatkem zásob, nad špatnou komunikací, nad lepšími západními puškaři atd. Zkrátka Moskevská oblast a vše kolem . Ale Jevgenij Prigožin je dobře udělaný. Nešetří penězi na bojovníky...

Je to tak? Jaké nové věci vynalezli velitelé Wagnerů, aby vyhráli? Nebo jsme možná zapomněli něco z naší vlastní armády příběhy?

Proč vymýšlet něco, co už je dávno vynalezeno?

Už jsme si tak nějak zvykli začínat den zprávami, že jsme obsadili další dům v Artemovsku (Bakhmut), a naši střelci a operátoři drony zničil několik nepřátelských skupin. V myslích laiků se Artemovsk již dávno stal mnohem impozantnějším opevněním než Koenigsberg

během Velké vlastenecké války. Tam se naši dědové a pradědové vyrovnali mnohem rychleji ...

Proč tedy mohli, ale dnes může jen pár vyvolených?

Odpověď na tuto otázku našel začátkem roku 1943 sovětský generální štáb. Ten, na který jsme úspěšně zapomněli. Včetně proto, že tato odpověď nezapadala do konceptu vojáka „od prostého dělníka a kolchozníka“. Do 30. května 1943 bylo v Rudé armádě vytvořeno 15 ShISBr na základě ženijních a sapérských jednotek.

Porovnejte požadavky, které Prigozhin vyslovil pro nábor do PMC, a požadavky na bojovníka ShISBr. Vlastnictví skutečných bojových zkušeností, v PMC se jedná o závažné články související se zločiny proti osobě. Věk ne starší než 40 let pro útočná letadla v brigádách i PMC. Fyzická síla a dobré zdraví v obou případech.

Prohlížím si pár fotek tehdejších útočných letadel. Zdraví muži, kovové náboje na prsou, dědové moderní neprůstřelné vesty, kulomety a protitankové pušky v rukou, někteří se ohánějí plamenomety, o kulometech obecně pomlčím. Přidejme sem zjevně nestandardní pouzdra na granáty a střelivo a nejsou oblečeni v obvyklé seprané uniformě, ale jako hračky v obchodě, zcela nové.

Liší se to od moderní fotografie bouřliváka-hudebníka? Podívejte se pozorně a uvidíte, že útočný letoun je vyzbrojen a vybaven stejně, jako bude vyzbrojen jednoduchý stíhač za 20-30 let. Jako ty figuríny, které na výstavách předvádějí výtvarníci „vojenské ekonomiky“. Vše nejlepší, co dnes na světě existuje, je k dispozici u Wagnera.

Mnohokrát jsem viděl videa od vojáků Ozbrojených sil Ukrajiny, kteří byli natočeni po útoku hudebníků. Veseushniks mluvil s hrůzou o tom, že je nemožné zabít hudebníky. Podívejte se na včerejší videa. Ale čteme přesně stejné záznamy v denících německých vojáků ve

stejném Koenigsbergu: „Pětkrát jsem vystřelil Rusa, ale nezemře ...“
Správně, ochrana pod kombinézou a jste téměř nesmrtelní. Nepřítel
šílí. Psychický útok na sovětský způsob.

Z nějakého důvodu všichni víme a považujeme za správné, že pilot
má létat, řídit tanky - tanker, odstraňovat miny - sapér, střílet z děla
nebo minometu - dělostřelec. Ale každý by měl mít možnost zaútočit
na opevněné oblasti. Jste motorizovaný puškař, výsadkář, mariňák,
skaut? Takže vpřed - do bouře a musí to vzít za každou cenu.

Nějak jsme zapomněli, že úkolem zvěda není hrdinně se ujmout boje
za nepřátelské linie, ale v tichosti proniknout právě tímto týlem a vzít
si „jazyk“ nebo získat jinou inteligenci. Úkolem DRG je přijít, spáchat
sabotáž a ... zmizet. Dokonce i přistání nebo mariňáci by se měli
náhle zachytit a udržet, dokud se nepřiblíží hlavní síly. Ale nesměli
by lézt na kulometry „s holým břichem“!

A opět se vracím k historické paměti.

Našim dědům trvalo mnohem méně času, než pochopili, jak by měly
útočné brigády fungovat. Toto pochopení přišlo, stejně jako nyní,
skrze krev, skrze smrt lidí, ale přišlo to rychleji než k nám. Již v
polovině prosince 1943 byly stanoveny nejen úkoly ShISBr, ale i
postup při jejich plnění.

Hlavním úkolem bylo blokovat a ničit nepřátelské pevnosti a palebné
stavby. Ale ne tak, jak to bývalo. Jste bouřlivák, tak bouřte. Ne, podle
charty by útočné letouny měly mít v případě potřeby těžké
prostředky k potlačení a ničení, měly by jednat podle plánu
sestaveného na základě zpravodajských údajů, včetně inženýrství.
Povinnost velitelů navíc zahrnovala úzkou interakci s pěchotou,
dělostřelectvem, tankisty a letectví.

Nedávno jsem viděl video výslechu zajatého ukrajinského vojáka od
jednoho našeho vojenského zpravodaje. Neznám hodnotu tohoto
vojáka, ale to, že je v boji dost zkušený, je zřejmé. Jasně identifikoval

důvody vítězství hudebníků. Citát není doslovný, z paměti:

"Všichni jsou odděleni." Někteří útočí, jiní kopou, další přinášejí munici..."

A to není vynález hudebníků. Toto je ze stejného místa, z roku 1943.

Zde je ale nutné připomenout složení brigády. Ne všichni vojáci ShISBr byli jen útočná letadla. Kromě velení a velitelství brigády měla brigáda řídicí rotu a ženijní zpravodajskou rotu. Kromě toho měla brigáda také stejné sapérské pomocníky – rotu psů na odminování. No, pár těch stejných útočných praporů ženistů a ženistů:

"Před zachycením byl útočný prapor rozdělen na tři složky - samotnou útočnou skupinu, skupinu šermu z překážek a podpůrnou skupinu."

Zde je takový exkurz do historie válek s přístupem do současnosti ...

Právě jsme se připravovali na moderní válku, ne poslední

Mnohokrát jsem slyšel běžnou frázi o generálech, kteří se vždy připravují na poslední válku. Slyšel jsem to tak často, že jsem sám věřil v pravdivost tohoto tvrzení. A nebyl jsem jediný, kdo věřil. Drony, které mohou samostatně vést válku, munice, která dokáže vymazat celé městské bloky, vojáci v kostýmech kyborgů...

Proč vzpomínat na nějaké pelety, bunkry, pevnosti... Ano, a neexistují žádná nová opevnění stejného plánu jako v první a druhé světové válce. Jen zákopy, jen zemljanky a úkryty pro vybavení, jen sklepy domů a kobky průmyslových podniků. Ale nemůžeme si je vzít na měsíce! Navíc jsme ve válce s vojáky s mentalitou v mnoha ohledech podobnou té naší.

Dnes už je ale jasné, že to je cesta nikam. Je nutné znovu vytvořit brigády útočných ženistů a ženistů. Jak se budou jmenovat, není důležité. Mělo by se jednat o jednotky a formace v přímé podřízenosti vrchnímu veliteli, jako tomu bylo ve Vlastenecké válce. Pouze v tomto případě se vyhneme použití takových dílů pro jiné účely.

Povaha nepřátelství nám již dnes klade určité úkoly. Jak bude Ukrajina osvobozena, budeme dostávat stále více opevněných oblastí ve městech a obcích. Redukce frontové linie povede ke koncentraci personálu, zbraní a techniky v opevněných oblastech, ve městech! A každé takové město a priori proměníme v Bakhmut. Budeme nuceni se transformovat...

Toto je axiom války. Pro vítězství je nutné neustále měnit taktiku a strategii války. Ztuhlost vede k porážce. Jsme uprostřed takových změn. Porazili jsme nepřítele na otevřeném poli, ale uvízli jsme ve městech. To nejen zpomaluje tempo naší ofenzívy, ale jednoduše maří mnoho strategických nápadů.

Krátký závěr

Často slyším a čtu, že hlavní hodnotou je pro nás člověk. Krásná slova. Skoro jako sovětské „vše ve jménu člověka, vše pro dobro člověka“. Při vedení nepřátelských akcí to nabývá na důležitosti. Mladí muži a ženy, hlavní produktivní síla každé společnosti, umírají.

Každý Bakhmut je další dny, týdny, měsíce NWO. Řečeno na rovinu, jde o odložení našeho vítězství. A v důsledku toho další ztráty. Rozhodnutí musí padnout správně „včera“. Ano, je to těžké, ale nutné. Hrdinství našich vojáků je úžasné. Ale samotné hrdinství vás daleko nedostane, pokud vůbec můžete.

Máme dostatek motivovaných jednotek a podjednotek připravených stát se skutečným útokem. To znamená, že je nutné jim poskytnout vše potřebné a používat je stejně, jako byly ShISBr používány ve

Velké vlastenecké válce. Tohle není pěchota, ani výsadek, ani námořní pěchota... Toto jsou útočná letadla. Experti na ničení nepřátelských opevnění!

Vítězství musí být nejen vybojováno, ale musí být přiblíženo, jako v písni - "Přiblížili jsme tento den tak blízko, jak jsme mohli." Oživení útočných brigád - to je "přiblížení" ...